

DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Valeriu Doagă, Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către reprezentantul lui Igor Jmacenco, avocatul Eugenia Jelamschi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Igor Jmacenco împotriva Societății cu răspundere limitată „Pro-Leasing”, intervenient principal Banca comercială „Moldindconbank” societate pe acțiuni cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și separarea bunului din masa debitoare și la acțiunea reconvențională a lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Pro-Leasing”, în proces de insolvență, Nicolae Bostan împotriva lui Igor Jmacenco, intervenient principal Banca comercială „Moldindconbank” societate pe acțiuni cu privire la constatarea nulității absolute a actului de verificare, a actului de transmitere a bunului în proprietate și a ordinelor nr. 011 și nr. 011/3 din 09 noiembrie 2012, încasarea datoriei și a penalității,

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, prin care a fost respinsă acțiunea inițială și a fost admisă parțial acțiunea reconvențională,

c o n s t a ț ă:

La 21 martie 2017, Igor Jmacenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Pro-Leasing” SRL, intervenient principal BC „Moldindconbank” SA cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și separarea bunului din masa debitoare.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 27 octombrie 2009, între SRL „Pro-Leasing” și el a fost încheiat contractul de leasing financiar sub nr. 0004-2009, conform căruia SRL „Pro-Leasing” a procurat și i-a transmis spre folosință temporară automobilul de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, anul producerii 2008, cu nr. de înmatriculare xxxx, iar el s-a obligat să achite plata conform graficului prevăzut în contract în sumă de 440999,55 de lei.

A menționat că, a executat integral condițiile contractuale pînă la data expirării termenului stabilit, fapt confirmat prin actul de verificare din 31 ianuarie 2011 și actul de transmitere în proprietate din 09 noiembrie 2012.

A susținut că, la 09 noiembrie 2012, i-a fost eliberată de către pârâtă procura nr.21, prin care a fost împuternicit să efectueze procedura de radiere la subdiviziunile teritoriale a DÎTCCA a automobilului de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT și ordinul nr.011/3, prin care a fost împuternicit pentru scoaterea de la evidență a automobilului enunțat.

A afirmat că, în aceeași zi, prin ordinul nr. 011, a fost ordonată scoaterea de la evidență a automobilului enunțat.

A invocat că, el a achitat toate plățile aferente contractului de leasing financiar nr. 0004-2009 din 27 octombrie 2009, însă pârâta nu și-a îndeplinit obligația asumată prin contract privind eliberarea automobilului de sub gaj.

A relevat că, conform art. 11 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la leasing și pct. 3.5 din contractul de leasing financiar, bunul trece în proprietatea locatarului dacă au fost efectuate toate plățile ce rezultă din obligațiile contractuale.

A declarat că, în legătură cu faptul că, dreptul de proprietate asupra automobilului de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, cu n/î xxxx, a intervenit la data achitării contractului de leasing financiar – 09 noiembrie 2012, iar procesul de insolabilitate față de SRL „Pro-Leasing” a fost început ulterior, la 30 septembrie 2013, automobilul de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, nr. caroseriei xxxx, anul producerii 2008, cu n/î xxxx, nr. motor xxxxx, nu mai constituia proprietatea SRL „Pro-Leasing” din 09 noiembrie 2012 și urma a fi exclus din masa debitoare.

A menționat că, art. 923 alin. (3) și (4) din Codul civil prevede că, la expirarea contractului de leasing, locatorul va respecta dreptul de opțiune a locatarului de a procura bunul, de a prelungi contractul de leasing ori de a înceta raporturile contractuale.

A precizat că, conform art. 48 alin. (1) și (3) din Legea insolabilității, a expediat în adresa administratorului insolabilității o cerere de separare a bunului din masa debitorială, la adresa care figurează la Camera Înregistrării de Stat, însă prin răspunsul nr. 87 din 02 martie 201 a primit refuz la cererea de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, pe motiv că administratorul nu poate dispune separarea din masa debitorială fără acordul creditorului gajist.

Solicită recunoașterea dreptului său de proprietate asupra automobilului de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, anul producerii 2008, cu n/î xxxx, separarea din bunurile SRL „Pro-Leasing” în proces de insolabilitate a automobilului de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, anul producerii 2008, cu n/î xxxx și anularea sechestrelor aplicate de instanțele judecătorești asupra bunului separat.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2017 acțiunea a fost admisă, a fost separat din masa debitoare a SRL „Pro-Leasing” în proces de insolabilitate automobilul de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, anul producerii 2008, cu n/î xxxx, cu drept de proprietate al lui Igor Jmacenco și au fost anulate sechestrurile și interdicțiile aplicate asupra automobilului enunțat de către organele abilitate cu drept de aplicare a sechestrului, inclusiv de instanța de insolabilitate.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 septembrie 2017 a fost admis recursul declarat de către lichidatorul SRL „Pro-Leasing”, în proces de insolabilitate, Nicolae Bostan, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de insolabilitate, în alt complet de judecători.

La 09 noiembrie 2017, lichidatorul SRL „Pro-Leasing”, în proces de insolabilitate, Nicolae Bostan a depus cerere reconvențională împotriva lui Igor Jmacenco, intervenient principal BC „Moldindconbank” SA cu privire la constatarea nulității absolute a actului de verificare, a actului de transmitere a bunului în proprietate și a ordinelor nr. 011 și nr. 011/3 din 09 noiembrie 2012, încasarea datoriei și a penalității.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, la 27 octombrie 2009, între SRL „Pro-Leasing”, în calitate de locator și Igor Jmacenco, în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. 0004-2009, în baza căruia locatorul a transmis în posesia și folosința locatarului automobilul de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, nr. caroserie xxxx, nr. motorului xxxx, cu nr. înmatriculare xxxx, anul producere 2008, iar ultimul s-a obligat să achite suma totală de 440999,55 de lei, divizată în plăți periodice conform graficului de achitare stabilit în anexa nr. 4 la contract.

A menționat că, la pct. 7.2 al contractului de leasing financiar enunțat, părțile au determinat locul executării obligațiilor și, anume, la contul bancar sau la un alt loc indicat de către locator locatarului.

A susținut că, reieșind din prevederile art. 48 alin. (1) al Legii insolabilității, solicitantul separării trebuie să-și întemeieze cererea în primul rând pe un drept real, însă din materialele prezentate de către Igor Jmacenco nu rezultă careva drept real, motiv din care cerința pretinsă de el este neîntemeiată.

A afirmat că, în urma analizei extraselor bancare ale SRL „Pro-Leasing”, cu toate că părțile au prevăzut efectuarea plăților la contul bancar de decontare, nu sunt careva plăți efectuate la contul bancar de către Igor Jmacenco conform contractului de leasing, iar conform materialelor probatorii (facturi, chitanțe și bonuri fiscale), prezentate de către solicitantul separării bunului, s-a constatat că pentru automobilul, a cărui se solicită recunoașterea dreptului de proprietate, a fost achitată doar suma de 181101,10 lei.

A relevat că, datoria contractuală pentru automobilul de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, nr. caroseriei xxxx, nr. motorului xxxx, cu n/î xxxx, anul producerii 2008, constituie suma de 259898,45 de lei, iar actele întocmite în legătură cu transmiterea în proprietate se dovedesc a fi lovite de nulitate absolută.

A declarat că, în ceea ce privește nulitatea absolută a actului de verificare între SRL „Pro-Leasing” și Igor Jmacenco pe suma de 417604,48 de lei din 31 ianuarie 2011, acesta urma a fi întocmit și încheiat în baza documentelor primare și, anume, bonuri de casă fiscale sau chitanțe bancare, iar în cazul în care faptele economice indicate în act nu au un suport juridic probat, acesta se dovedește a fi lovit de nulitate absolută în partea actului de verificare neprobat documentar.

A invocat că, în condițiile în care se constată neîndeplinirea obligațiilor contractuale de leasing de către Igor Jmacenco, actele încheiate și, anume, actul de transmitere în proprietate din 09 noiembrie 2012, ordinul nr. 011 din 09 noiembrie 2012 privind scoaterea de la evidență a automobilului și ordinul nr. 011/3 din 09 noiembrie 2012 se dovedesc a fi absolut nule.

A mai invocat că, la momentul semnării, Sergiu Sergentu nici nu era înregistrat în calitate de director la Camera Înregistrării de Stat, astfel, nici nu avea dreptul de a

semna asemenea acte privind transmiterea în proprietate a automobilului, ceea ce în cazul dat este evident că persoanei juridice SRL „Pro-Leasing” îi lipsea capacitatea de exercițiu, prevăzută la art. 61 alin. (1) din Codul civil, care reglementează că drepturile și obligațiile persoanei juridice se execută prin administrator.

Solicită constatarea nulității absolute a actului de verificare din 31 ianuarie 2011 între SRL „Pro-Leasing” și Igor Jmacenco pe suma de 417604,48 de lei în partea faptelor economice neconfirmate documentar, a actului de transmitere în proprietate din 09 noiembrie 2012, a ordinului nr. 011 din 09 noiembrie 2012 și a ordinului nr. 011/3 din 09 noiembrie 2012, cu aducerea părților în poziția inițială și încasarea de la Igor Jmacenco în beneficiul SRL „Pro-Leasing” a sumei de 259898,45 de lei, în calitate de datorie contractuală și a sumei de 233908,20 de lei, în calitate de penalitate contractuală.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 acțiunea inițială a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională a fost admisă parțial, a fost constatăta nulitatea absolută a actului de verificare din 31 ianuarie 2011 între SRL „Pro-Leasing” și Igor Jmacenco pe suma de 417604,48 de lei în partea faptelor economice neconfirmate documentar, a actului de transmitere în proprietate din 09 noiembrie 2012, a ordinului nr. 011 din 09 noiembrie 2012 și a ordinului nr. 011/3 din 09 noiembrie 2012, cu aducerea părților în poziția inițială și a fost încasată de la Igor Jmacenco în beneficiul SRL „Pro-Leasing” suma de 259898,45 de lei, în calitate de datorie contractuală. În rest acțiunea reconvențională a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. A fost încasată de la Igor Jmacenco în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7017,24 de lei.

La 05 ianuarie 2018 și 19 februarie 2018, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul lui Igor Jmacenco, avocatul Eugenia Jelamschi, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale.

În motivarea recursului indică faptul că, hotărârea instanței de insolvabilitate este neîntemeiată.

Menționează că, instanța de insolvabilitate a reținut că, recurentul recunoaște faptul că, nu a achitat pe deplin contravaloarea automobilului în cauză, invocând prevederile art. 123 alin. (6) CPC, însă cele constatate de instanță nu corespund faptelor examinate, or, nici Igor Jmacenco și nici reprezentantul acestuia nu au recunoscut faptul că nu a fost achitată pe deplin contravaloarea automobilului. Faptul că recurentul nu deține bonurile de plată nu confirmă că nu a achitat.

Sușține că, nu este în obligația locatarului de a păstra toate aceste facturi sau bonuri, cu atât mai mult că, aceste facturi sunt eliberate locatarului într-un exemplar, iar un exemplar este păstrat la evidența contabilă a locatorului.

Afirmă că, conform art. 226 din Codul civil, actul juridic, încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul numai în cazul în care se demonstrează că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre limitări, or, acest fapt nu putea fi cunoscut de către recurent pe motivul că atât contractul de leasing, cât și toate actele ce au urmat erau ștampilate și contrasemnate de către aceeași persoană.

Relevă că, conform certificatului nr. 102 din 07 octombrie 2014, eliberat de

către ÎS Camera Înregistrării de Stat, Oficiul teritorial Edineț, la 12 decembrie 2011, a fost schimbat administratorul SRL „Pro-Leasing”, fiind Andrei Țarălungă, însă la acel moment, Igor Jmacenco nu mai avea datorii față de SRL „Pro-Leasing”, probând acest fapt prin actul de verificare din 31 ianuarie 2011, semnat de ambele părți, cu aplicarea ștampilei SSRL „Pro-Leasing”.

Invocă că, conform actului de verificare din 31 ianuarie 2011, Igor Jmacenco a efectuat toate plățile aferente contractului de leasing financiar nr. 0004-2009 din 27 octombrie 2009 înainte de termen, adică la 31 ianuarie 2011 prin ordinul de încasare nr. 36, achitând suma de 156863,13 lei, astfel, acesta nu mai avea careva datorii față de SRL „Pro-Leasing”.

Mai invocă că, chiar dacă să se presupună că, recurentul nu a achitat tranșele obligatorii anterioare conform contractului, acesta nicidecum nu putea să se folosească și să posede bunul, deoarece locatorul are dreptul la revindecarea bunului în caz de neachitare în termen de 30 de zile de la data scadentă stabilită în contract, însă acest fapt nu s-a produs.

Declară că, recurentul și-a onorat obligațiile contractuale pînă la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Pro-Leasing”, acesta fiind intentat prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2013, adică după doi ani și opt luni.

Menționează că, recurentul, în perioada contractului, nu a avut careva încălcări, nu a suportat careva penalități față de SRL „Pro-Leasing”.

Prin referințele depuse la 05 martie 2018 și 19 martie 2018 BC „Moldindconbank” SA și lichidatorul SRL „Pro-Leasing”, în proces de insolabilitate, Nicolae Bostan au solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii instanței de insolabilitate și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolabilitate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Igor Jmacenco recunoașterea dreptului său de proprietate asupra automobilului de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, anul producerii 2008, cu n/î xxxx, separarea din bunurile SRL „Pro-Leasing” în proces de insolabilitate a automobilului de model Mitsubishi Outlander 3.0 AT, anul producerii 2008, cu n/î xxxx și anularea sechestrelor aplicate de instanțele judecătorești asupra bunului separat.

La rândul său, lichidatorul SRL „Pro-Leasing”, în proces de insolabilitate, Nicolae Bostan, înaintând prezenta cerere reconvențională, a solicitat constatarea nulității absolute a actului de verificare din 31 ianuarie 2011 între SRL „Pro-Leasing” și Igor Jmacenco pe suma de 417604,48 de lei în partea faptelor economice neconfirmate documentar, a actului de transmitere în proprietate din 09 noiembrie

2012, a ordinului nr. 011 din 09 noiembrie 2012 și a ordinului nr. 011/3 din 09 noiembrie 2012, cu aducerea părților în poziția inițială și încasarea de la Igor Jmacenco în beneficiul SRL „Pro-Leasing” a sumei de 259898,45 de lei, în calitate de datorie contractuală și a sumei de 233908,20 de lei, în calitate de penalitate contractuală.

Instanța de insolvabilitate, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii inițiale și temeinicii parțiale a acțiunii reconvenționale, constatând nulitatea absolută a actului de verificare din 31 ianuarie 2011 între SRL „Pro-Leasing” și Igor Jmacenco pe suma de 417604,48 de lei în partea faptelor economice neconfirmate documentar, a actului de transmitere în proprietate din 09 noiembrie 2012, a ordinului nr. 011 din 09 noiembrie 2012 și a ordinului nr. 011/3 din 09 noiembrie 2012, cu aducerea părților în poziția inițială și încasând de la Igor Jmacenco în beneficiul SRL „Pro-Leasing” suma de 259898,45 de lei, în calitate de datorie contractuală, în rest respingând acțiunea reconvențională ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 241 alin. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

La caz, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată, însă, că contrar prevederilor legale menționate, concluziile instanței de insolvabilitate sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Mai mult ca atât, instanța de insolvabilitate, admițând parțial acțiunea reconvențională, urma să verifice dacă lichidatorul SRL „Pro-Leasing”, în proces de insolvabilitate, Nicolae Bostan corect a înaintat acțiunea reconvențională în instanța de insolvabilitate.

Or, conform art. 104 din Legea insolvabilității, pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolvabilitate, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/ lichidatorul poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni în vederea anulării următoarelor acte juridice dacă ele afectează bunurile debitorului:

a) orice act juridic fictiv sau fraudulos încheiat de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolvență, care a afectat drepturile creditorilor;

b) transferurile cu titlu gratuit din partea debitorului făcute în ultimii 3 ani precedenți înaintării cererii introductive, cu excepția actelor de îndeplinire a unor obligații morale sau actelor pentru binele public (de sponsorizare), în care generozitatea donatorului este proporțională patrimoniului său;

c) tranzacțiile încheiate în ultimii 3 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită;

d) transferurile de proprietate de la debitor către un creditor în contul unei datorii anterioare sau în folosul acestuia din urmă, efectuate în ultimele 4 luni precedente înaintării cererii introductive, care au ca efect creșterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul lichidării debitorului;

e) transferurile de proprietate de la debitor către un creditor în contul unei datorii anterioare sau în folosul acestuia din urmă, efectuate în ultimele 4 luni precedente înaintării cererii introductive, la care creditorul nu avea dreptul sau care nu ajunseră la scadență;

f) acordarea gratuită a unui gaj sau a unei ipoteci, a oricărei alte garanții pentru o creanță care era neasigurată în ultimele 4 luni anterioare înaintării cererii introductive sau pentru o creanță a unui acționar sau asociat al debitorului într-o perioadă similară, dacă aceste creanțe nu au ajuns la scadență pînă la data intentării procedurii de insolvență;

g) orice acte încheiate și garanții acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive.

Conform art. 105 alin. (1) din Legea enunțată, pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolvență, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/ lichidatorul poate introduce în instanța de insolvență acțiuni în vederea anulării tranzacțiilor încheiate de debitor în ultimele 24 de luni precedente înaintării cererii introductive, dacă acestea sunt în dauna intereselor creditorilor, cu următoarele persoane:

a) cu un asociat în comandită sau cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social al debitorului, atunci cînd debitorul este societate în comandită sau societate în nume colectiv;

b) cu un asociat (acționar) care deține cel puțin 20% din capitalul social al debitorului, atunci cînd debitorul este societate pe acțiuni sau societate cu răspundere limitată;

c) cu o persoană care se încadrează în prevederile art.247 alin.(1);

d) cu un coproprietar – asupra unui bun comun indivizibil;

e) cu o persoană care se încadrează în prevederile art.63 alin.(6).

Totodată, instanța de recurs mai reține că, instanța de insolvență, la primirea cererii reconvenționale, nu a respectat procedura de primire a acesteia prevăzută de art. 173 CPC.

În contextul dat, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, cele descrise cert indică la examinarea superficială a cauzei și prin urmare, instanța de recurs este în imposibilitate să

exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral hotărârea instanței de insolvabilitate și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de insolvabilitate.

La rejudecarea cauzei, instanța de insolvabilitate urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să adopte o hotărâre întemeiată și legală, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către reprezentantul lui Igor Jmacenco, avocatul Eugenia Jelamschi.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Igor Jmacenco împotriva Societății cu răspundere limitată „Pro-Leasing”, intervenient principal Banca comercială „Moldindconbank” societate pe acțiuni cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și separarea bunului din masa debitoare și la acțiunea reconvențională a lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Pro-Leasing”, în proces de insolvabilitate, Nicolae Bostan împotriva lui Igor Jmacenco, intervenient principal Banca comercială „Moldindconbank” societate pe acțiuni cu privire la constatarea nulității absolute a actului de verificare, a actului de transmitere a bunului în proprietate și a ordinelor nr. 011 și nr. 011/3 din 09 noiembrie 2012, încasarea datoriei și a penalității, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Valeriu Doagă

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic